

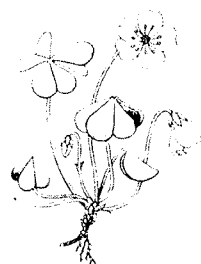
GENEALOGISCH FAMILIEBLAD VAN DE FAMILIE STICHTING PORS

Redactie: H. Pors - Bijendans 36 - 2907 TA Capelle a/d IJssel - Tel.: 010-450 20 80
 Verzending en Administratie: A. Pors - Louise Henriëttelaan 116 - 6713 MJ Ede - Tel.: 08380-515 02
 Giro: 3379325 t.n.v. Penningm. Familie Stichting Pors - v. Rouwenootstraat 9 - 6721 TT Bennekom - Tel.: 08389-1 58 93

ZESTIEN REÛNIEËN JONG EN OP NAAR FAMILIE-ONTMOETING NUMMER ZEVENTIEN

=====

De zestiende reünie ligt al weer achter ons. En ze waren er weer allemaal, die stamgenoten en stichtingsvrienden die wij tot onze "harde kern" rekenen. Zonder hun belangstelling, medeleven en presentie zouden wij als familiestichting wel kunnen inpakken. Niet het bestuur, maar ZIJ zijn de stichting.

We moppen wel eens op onze donateurs, o.a. over het steeds moeten bedelen om de contributie, maar helemaal eerlijk is dat toch niet, wanneer wij letten op de extra bijdragen die men aan ons overmaakt. We zijn nog nooit beneden de 200 aangesloten families geweest, ons blad verschijnt nu al zestien jaar en we hebben een hele reeks reünieën georganiseerd.

Daarom nu maar eens een hartgrondig en welgemeend DANK JE WEL aan onze leden.

Wij hopen met hun steun onze organisatie nog verder uit te breiden, zodat we straks aan onze nakomelingen een rijk en waardevol bezit kunnen nalaten.

Veel van onze donateurs hebben er geen idee van wat wij allemaal al over Porsen hebben verzameld. Honderden Porsen zijn in onze archieven opgenomen en we hebben ook honderden foto's.

Vraag er eens naar op de volgende reünie. Die is zo weer, want de tijd vliegt.

=====

ZIJN UW HUISGENOTEN OOK AL DONATEUR?
 Moedig hen eens aan.

Voorzitter Henk Pors (links) van de Exportraad voor het Midden- en Kleinbedrijf reikt een niet van kritiek gespeende Exportnota uit aan staatssecretaris Yvonne van Rooy.

Bestuur:

Voorzitter: Henk Pors
 Redactie Pors-Post
 Bijlandans 36
 2907 TA Capelle a/d IJssel
 Tel. 010-4502080

2e Voorzitter: Foeko Pors
 De Were 122
 3332 KH Zwijndrecht
 Tel. 078-129879

Secretaris: Arie Pors

Felicitatiedienst

Verzending Pors-Post

Louise Henriëttelaan 116
 6713 MJ Ede
 Tel. 08380-51502

Penningmeester: Klaas Meyboom

Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom
 Tel. 08389-15893

Bestuursleden:

Jan A. Naujoks
 Voorzitter Reüniecommissie
 Mozartlaan 29
 3131 ET Vlaardingen
 Tel. 010-4347981

Cor Pors
 Liedelerf 6
 7364 BE Lieren
 Tel. 05766-2777

Dirk P. Pors
 Ring 479
 3195 XJ Pernis
 Tel. 010-4169694

Nico Pors
 Familiecollectie
 Simon Vestdijk-erf 98
 3315 CT Dordrecht
 Tel. 078-166730

Genealogische commissie:

F.H.C. Vos
 Blekerslaan 45
 3075 PA Rotterdam
 Tel. 010-4858975

Gironummer 3379325
 Familie Stichting Pors
 Van Rouwenootstraat 9
 6721 TT Bennekom

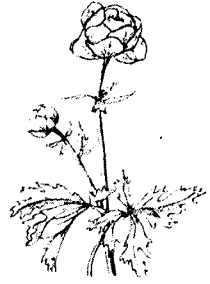
G E V R A A G D:
 voor studiedoeleinden: oude kranten,
 tijdschriften etc. uit de periode
 van rond de eerste wereldoorlog.
 Aanbiedingen bij de redactie van
 dit blad s.v.p.

I N M E M O R I A M

Trijntje Martijntje Pors is in de
 zeer gezegende leeftijd van 90 jaar
 overleden. Zij woonde de laatste
 jaren van haar leven in het Be-
 jaardencentrum "Uitzicht" te Vlaar-
 dingen, waar meer Porsen hebben ge-
 woond en nog wonen, zoals Willem
 Arie Pors.
 De overledene was een van de eerste
 leden van onze familie-organisatie.
 Zij heeft veel reünies bezocht. Ze
 was een bescheiden en vriendelijke
 persoonlijkheid en een echte dame.
 Wij bewaren aan haar de beste herin-
 neringen.
 Moge zij rusten in vrede.

STUUR ONS UW OUDE FAMILIEFOTO'S

Veronica Le Coq - Pors: 'Schoolmanagement II vergroot je marktwaarde'

Veronica Le Coq - Pors (34) werkt al enige tijd op de Belle van Zuylen Scholengemeenschap in de Utrechtse wijk Zuilen. Volgens de media een 'verpauperde', door het gemeentebestuur in de steek gelaten wijk met een hoge concentratie medelander en werklozen'.

De school fuseerde drie jaar geleden met drie andere scholen en telt op het ogenblik 360 leerlingen die lbo en mavo volgen. Er werken 35 docenten. Nog wel. Want volgend jaar staat er een tweede, nog ingrijpendere fusie met vier andere scholen voor de deur. Alleen Belle van Zuylen blijft in het eigen gebouw zitten, de overige fusiepartners moeten verhuizen. Dat betekent als docent je eigen lokaal en gebouw verlaten. En voor de vele leerlingen uit Overvecht en Tuindorp een stuk verder fietsen naar Zuilen.

Voor het onderwijs zijn het barre tijden. "Er speelt zoveel tegelijk en er komt zoveel op je af, dat je er dreigt door ondergesneeuwd te raken. Er wordt veel over de problemen in het onderwijs geschreven: een dreigend tekort aan leerkrachten, verhoudingsgewijs lage salarissen voor nieuwe leerkrachten, spanningen door fusies. Voor ons soort onderwijs - lbo en mavo - is het heel moeilijk om sollicitanten te krijgen."

Ze is wat verbitterd over de geringe belangstelling van 'Den Haag' voor de onderwijsproblematiek: "Weten ze in Den Haag wel wat er gebeurt? Het geeft je wel eens een verlaten gevoel. Laat de politici eens één dag meelopen en kijken hoe wij draaien. Een voorbeeld dat men niet weet waar men het over heeft. Vorig jaar kwam er een regeling voor opfrisverlof. Hoe moet je dat doen als je examenklassen hebt? En als je een tekort aan leerkrachten op school hebt. Het is een mooie regeling op zich, maar ze werkt niet. Je kunt je uren opsparen, alleen het opnemen vergt veel van de interne schoolorganisatie. En er is geen geld om vervangers in te huren."

'Besmette' wijk

Los van het feit dat het lbo-onderwijs niet de gemakkelijkste groep leerlingen aantrekt, kampt de Belle van Zuylen-scholengemeenschap met de 'besmette' naam van deze Utrechtse wijk. "De media hebben een erg negatief beeld geschetst. Natuurlijk zijn er verpauperde straten, maar die verkommering geldt zeker niet heel Zuilen."

Typend voor de wijk is de geringe ouderparticipatie: de opkomst op ouder-

Veronica Le Coq: "Weten ze in Den Haag wel wat er op school gebeurt?"

avonden is slecht. En bij akkefietjes belen ouders niet eerst om te informeren, ze staan direct op de stoep bij school om zelf verhaal te halen.

Veronica Pors, zoals ze op school nog wordt genoemd, zit al elf jaar op deze scholengemeenschap. Ze geeft huishoudkunde en gezondheidskunde - zo'n 22 uur per week. Ze is daarnaast coördinator voor het tweede, derde en vierde jaar lbo en ihno. Uit hoofde van die functie maakt ze deel uit van de staf. Ze is bovendien coördinator voor het arbeidsoriëntatieproject van derdeklassers en sectiehoofd. En ze is lid van enkele overlegorganen voor het voortgezet christelijk onderwijs in Utrecht. "Ja, dat vergt nogal wat tijd en energie. Om vier uur ben je niet klaar."

Toekomstgericht

Ze heeft Schoolmanagement II gedaan. In 90/91. Die studie is ze gaan volgen, "omdat ik meer functies op school heb gekregen. Ik had behoefte aan wat meer theoretische achtergrond. En ik deed het met het oog op mijn toekomst: zorgen bij solliciteren iets meer bagage te hebben dan anderen."

Door fusies veranderen scholen. Er komen mensen bij, en de kans op promotie is verkeken. "Straks zitten wij hier met acht directeurs. Nu heb ik nog een leuke functie binnen het middenmanagement, maar het perspectief op een lei-

dende functie wordt steeds kleiner. En je bent vrouw. Dat is een nadeel. Van die acht directeurs straks bijvoorbeeld zijn er zeven man en één vrouw. Vrouwen hebben in het onderwijs nog steeds minder kans op een leidinggevende positie."

De opleiding Schoolmanagement II heeft Veronica Pors gesterkt in haar opvatting dat je moet zorgen voor verbreding van je eigen basis om later meer kans te maken. "Ik heb er veel aan gehad, aan die opleiding, alleen kan ik niet zo goed onder woorden brengen wat precies. Enthousiasme, spirit, saamhorigheidsgevoel. Het vergroot je marktwaarde. Het is een heel praktische opleiding ook: de theorie gaat echt over scholen van vlees en bloed, en het management echt over het voortgezet onderwijs. Het zijn mensen uit de praktijk die bij het ISW les geven: ze weten waar ze over praten. En je werkt met praktijkvoorbeelden, waarbij je je eigen situatie makkelijk kunt invullen.

Het waren steeds tien bijeenkomsten per tentamen en twee trainingsdagen. Bij elkaar twintig avonden. Ondanks het vele werk dat ik ernaast doe, ging ik toch steeds met bijzonder veel plezier naar college. Dat kwam ook, omdat we een hechte groep vormden. Meestal gingen we na afloop met z'n allen een hapje eten. Misschien dat we in september nog een keer bij elkaar komen."

Via advertentie

Ze kwam bij het ISW terecht via een advertentie in de krant. "Er komen veel aanbiedingen van onderwijsinstellingen bij ons binnen, maar niet van het ISW. Mensen hebben geen idee wat het ISW is. Men zou gidsen naar scholen moeten sturen. En aparte folders voor het onderwijs moeten maken, denk ik." Misschien studeert ze verder: "Ik heb serieus gekeken naar Hoger Management non-profit. Maar zover ben ik nog niet. Misschien dat ik eerst een cursus Journalistiek ga volgen bij het ISW - om me beter schriftelijk te kunnen uitdrukken. Onlangs heb ik een cursus vergadertechniek gedaan. Dat zit ook in Schoolmanagement II, maar dat doe je dan in één avond, en dat vond ik te weinig. Eigenlijk zouden dat soort zaken - schrijven, vergadertechniek, management, mentorschap in de Lerarenopleiding moeten zitten. Hoewel, dan zou het ISW geen klanten meer uit het onderwijs krijgen...."

"OP ZOEK NAAR JE FAMILIE"

HANDIG ALBUM OM FAMILIEGESCHIEDENIS EN STAMBOOM VAST TE
LEGGEN.

Jan Buitkamp heeft dit album ontworpen en samengesteld. Het is uitgegeven door "Unieboek", Postbus 97 te 3990 DB Houten, giro 551955 en het kost f 29.90 Dit keer geen ingewikkeld en theoretisch gedoe, maar een zeer praktische handleiding voor iedereen die niet echt een deskundig genealoog is, maar gewoon zijn familieherinneringen wil vastleggen. Het boek is dan ook voorzien van een aantal formulieren, waarop vragen zijn gesteld, die ter completering van het album kunnen worden ingevuld. Op die manier kan er niets vergeten worden, wat de moeite het vastleggen waard is. Stap voor stap komt op die manier een echte familiegeschiedenis met stamboom gereed.

Iedereen die zich voorneemt zijn familie eens in kaart te brengen, zal veel aan dit boek hebben. Moeilijke begrippen zijn in eenvoudig Nederlands "vertaald". Voorts staan in het boek veel nuttige tips.

In het album wordt ook het "oude schrift" verklaard, dit ten gerieve van degenen die archiefonderzoek willen doen. Dank zij de gestelde vragen kan niets worden vergeten. Ook persoonsbladen en een kwartierstaat zijn in het album opgenomen.

Dit is nu echt eens een boek voor "gewone mensen", die niet de geleerde genealoog willen uithangen, maar gewoon hun voorgeslacht willen opschrijven.

Porsen, die dit boek aanschaffen, kunnen er een zeer compleet geheel van maken door op de reünies gegevens uit onze bestanden over te nemen. Nico Pors en Floor Vos zijn op elke reünie aanwezig om daarbij de helpende hand te bieden.

Wie nu eens echt serieus aan de slag wil, doet er goed aan dit boek aan te schaffen. Het biedt veel voor betrekkelijk weinig geld.

=====

"GENEALOOG"

Wij lazen een minder vleierende definitie van het begrip genealoog, nl. "Iemand die al zijn voorouders uit de zeventiende eeuw uit het hoofd kan opdreunen, maar niet meer weet wanneer zijn broer jarig is".

Er z i t wat in. Helaas....

=====

ADRESWIJZIGING S.V.P. DOORGEVEN

Als u gaat verhuizen, geef dan uw nieuwe adres alstublieft door aan het secretariaat. Dat voorkomt dat de Pors-Post bij ons onbestelbaar terugkomt.

Maar volgend jaar gaan we wèl naar
de Reunie

HERBENOEMINGEN:

=====

Tot voorzitter van het Hoofdbedrijfschap Ambachten onder goedkeuring van de Minister van Sociale Zaken, H. Pors te Capelle aan den IJssel. Tevens herbenoeming tot lid en voorzitter van het Pensioenfonds van het Centraal Instituut Midden- en Kleinbedrijf Nederland te Diemen.

*De Heere heeft ons
willen verblijden met
de geboorte van een
zoontje en broertje*

Marinus Christiaan

We noemen hem

Rien

31 juli 1992

*Bas en Marja Pors - Bakker
Aud en Peter
Voorburcht 31, 4421 EM Kapelle*

*Bezoek is hartelijk welkom.
maar belt u ons dan eerst even?
Tel. 01102-44409*

Scheveningse Kerkbode

Overleden

Plotseling is overleden Henk Pors, van Beuningstraat 68. Slechts 37 jaar is hij geworden. Te vroeg is hij als kind geboren, met een zwakke gezondheid en beperkt in zijn mogelijkheden. Te vroeg is hij uit dit leven weggenomen. Hij heeft zelf altijd het besef gehad niet oud te zullen worden. Misschien dat hij daarom zo intens geleefd heeft: tijd tekort en plannen teveel.

Het was zijn wens om predikant te worden, en met hart en ziel is hij bezig geweest in het evangelisatiewerk. Maar hij heeft de studie ervoor niet kunnen volbrengen.

Een mensenkind dat veel eenzaamheid gekend heeft in het leven en teleurstelling.

Maar ook het geloof in God die trouw houdt en ons aanvaardt zoals we zijn.

Op zaterdag 20 juni had de rouwdienst plaats in de aula van de Algemene Begraafplaats, waarna we hem hebben begraven.

Wij wensen zijn ouders en tweelingzuster in het bijzonder Gods kracht en nabijheid toe.

L. J. de Leeuw.

PAGINA 1574

REUZE BEDANKT

VOOR DE VELE
VAKANTIEKAAR-
TEN, DIE WIJ
WEER UIT AL-
LE WINDSTRE-
KEN MOCHTEN
ONTVANGEN.
FIJN, DAT U
AAN ONS DENKT.

REDAKTIE

=====

REÜNIECOMMISSIE: BEDANKT!

Degenen die onze jaarlijkse reünie weer hebben bezocht, zullen er zeker mee kunnen instemmen, dat wij Jan Naujoks en alle andere leden van de reüniecommissie maar eens openlijk dankzeggen voor hun wederom voortreffelijke inzet. Het is toch elk jaar weer een hele opgave om een goede en inhoudsvolle reünie te organiseren. Maar ook dit keer heeft de reüniecommissie zich weer behoorlijk van die taak gekweten. Hartelijk dank!

NIEUWE DONATEURS:

Om zich bij onze familie-organisatie aan te sluiten, is een simpel briefkaartje aan de secretaris voldoende. Zijn adres vindt u in de colofon.

Misschien een idee voor de huisgenoten die nu nog de Pors-Post van vader en moeder lezen?

Laat je niet kennen, voor dertig gulden per jaar weet je alles! Doen!

MIJN OUDE STATENBIJBEL OP DE ROMMELMARKT

=====

In 1976 kreeg ik een fraaie Statenbijbel in bezit, u weet wel, zo'n fors boek met mooie koperen sloten. Mijn vader, die toen nog leefde, was er zo tuk op, dat ik op zeker moment besloot om die bijbel maar aan hem cadeau te doen. Op een van de eerste bladen plakte hij er ons familiewapen in en zijn naam, H.Pors, in mooie gecalligrafeerde gothische letters.

In 1979 overleed mijn vader. Hij had veel steun gehad aan zijn naaste bureu, de toen ook al bejaarde heer en mevrouw Hiskes, trouwe kerkangers, die dagelijks na de middagmaaltijd een stuk uit de Bijbel lazen. Om mijn dankbaarheid aan de familie Hiskes te tonen, besloot ik die mooie bijbel maar aan hun te geven. Dan was hij in goede handen en had ik de zekerheid, dat hij dagelijks ook zou worden gebruikt. Op een der schutbladen schreef ik een paar vriendelijke dankwoorden voor de steun die de heer en mevrouw Hiskes mijn vader hadden gegeven na het overlijden van mijn moeder (1979).

Maar ook de heer en mevrouw Hiskes kwamen te overlijden. Hun huis werd leeg gehaald en ik hoorde nooit waar de bijbel was gebleven. Tot begin augustus van dit jaar. Ik kreeg toen een telefoontje van de heer Seij uit Amsterdam, met wie ik vroeger nogal eens contact had gehad, maar die ik in de loop van de jaren uit het oog was verloren.

"Ha, die Henk. Met Piet Seij uit Amsterdam. Ik bel je maar eens op, omdat ik vanmorgen heel sterk aan je werd herinnerd. Ik liep namelijk op het Waterlooplein en zag bij een boekenstalletje een heel mooie Bijbel liggen. Ik keek er in en toen zag ik "Pors" staan met een familiewapen er bij en een dankwoord van jouw hand aan zekere familie Hiskes".

D a r was de bijbel dus gebleven. Bij de opkoper.

Spijt als haren op mijn hoofd dat ik dat dierbare aandenken ooit heb weggeven.

Ik kan nu alleen nog maar hopen, dat de bijbel in "goede handen" komt en dat de nieuwe eigenaar de bladen met het wapen en de "opdracht" er niet uit zal scheuren.

Piet Seij is weer teruggegaan naar de markt om te zien of hij de bijbel voor mij terug kon kopen. Maar....hij was al weg.

Voor de zoveelste maal een les voor mij en voor ons allen, dat zaken van familie-waarde beter kunnen worden afgestaan aan onze familiestichting, wil men niet het gevaar lopen, dat zaken met een emotionele waarde tussen de oude rommel verzeild raken en in "verkeerde" handen komen.

Henk

=====

WIJ WENSEN ALLE AANGESLOTENEN EEN
GEZEGENDE KERST EN EEN GELUKKIG
EN VOORSPOEDIG 1993 TOE.

TELEFOONTJE:

Een kinderstemmetje: "Met de Pors-Post? Waarom komt er nooit een foto van mij en mijn zusje in?"

Haak op...

Lief meisje, als je een foto stuurt, zullen we die zeker plaatsen. Natuurlijk.

EEN VERZOEKJE UIT AMERIKA

Mag BEIJERLAND, zo NIEUW als OUD,
Op Landelyke Schoonheid roemen,
De HETZERT, of het Zuidlyk land,
Mag zig ook WELGELEGEN noemen:
Zyn wal verstrekte, door de loffelykste zorg,
Voor SMORNA's geesfel ons een borg.

Ons lid Laszlo L.Hanko, P.O.Box 1401.
Kodiak, AK 99615, Alaska, U.S.A.,
zoekt Porsen met wie hij aanzicht-
kaarten kan uitwisselen.

Wie gaat er met Laszlo een ruiltrans-
actie aan of wie stuurt hem "zomaar"
eens een fraaie kaart?

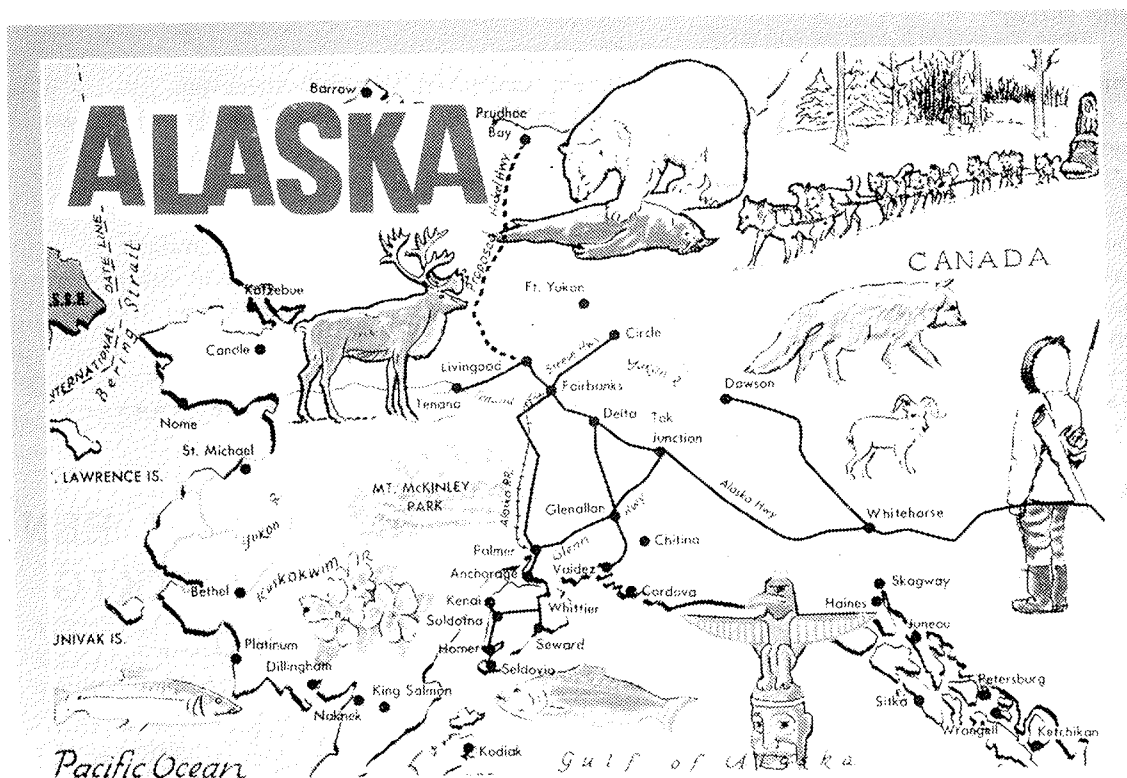
Met zijn vrouw en kinderen was hij
eens op een van onze reünies. Zijn
vrouws moeder was een Pors.

Stel onze Amerikaanse vriend (van
Hongaarse afkomst) niet teleur en
neemt u eens de (kleine) moeite om
hem een kaart te sturen. Als u dat
nu meteen doet, kunt u het ook
niet vergeten.

Laszlo zal er u dankbaar voor zijn.
De Porsen in Australië, Canada en
elders op de wereld, mogen dit
voorbeeld natuurlijk ook volgen.

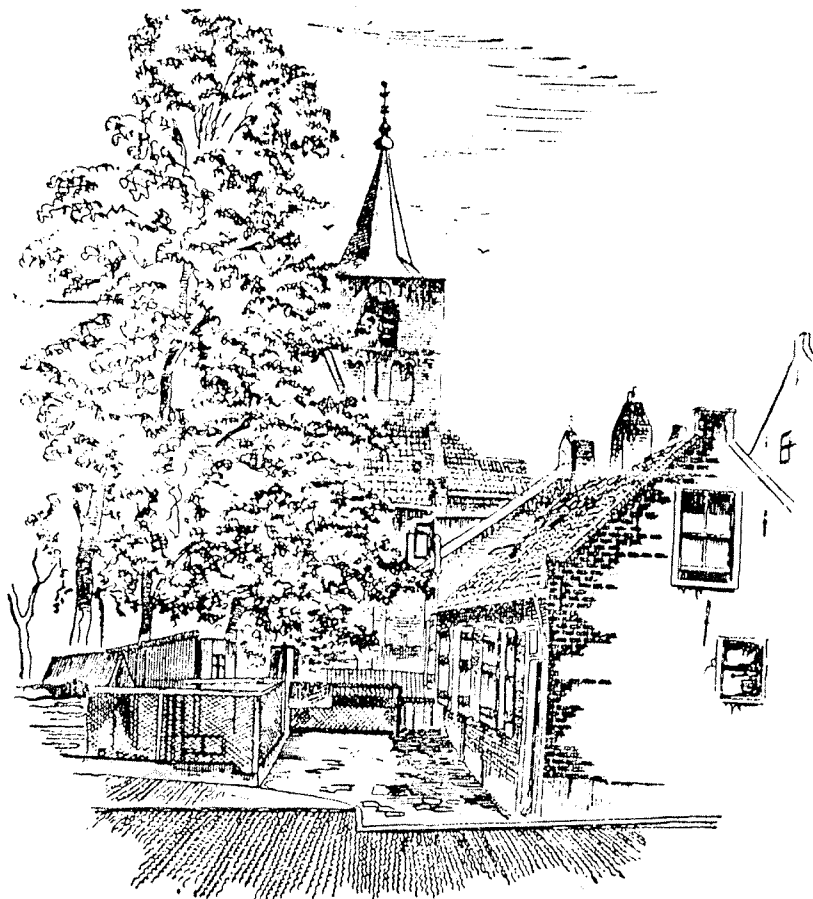
We horen van Laszlo nog wel of
de Porsen hem al dan niet teleur-
gesteld hebben.

Trouwens, jullie hebben van ons
allen de hartelijke groeten, daar
in Alaska.

ZIEKENHUISOPNAME:

Mevrouw J.I.Pors-Verheij uit Pernis was van 19-26 augustus
opgenomen in het Claraziekenhuis te Rotterdam. Het bestuur
heeft het bestuurslid Dirk Pors verzocht om de inmiddels
tachtigjarige namens ons allen een bloemetje met de beste
wensen te brengen.

HENK SCHREEF BOEKJE OVER EXPORT(EREN)

=====

Elk jaar geeft de Rabobank een boek uit met de laatste analyses van de diverse branches, waaruit het Nederlandse bedrijfsleven is samengesteld. Dit boek, "Cijfers & Trends" geheten, is op Vrijdag 30 oktober te Wezep gepresenteerd. Bij die gelegenheid heeft Henk Pors uit Capelle aan den IJssel als voorzitter van de Exportraad MKB voor een groot gehoor een inleiding gehouden over de betekenis van het midden- en kleinbedrijf voor de internationale handel. Van deze bijeenkomst werd door het Nederlands Instituut voor het Bank- en Effectenbedrijf een boek over export(eren) geïntroduceerd, dat Henk in opdracht van het NIBE geschreven heeft en dat door de Rabobanken aan haar cliëntèle ter beschikking kan worden gesteld. Het boekje is vooral bedoeld voor beginnende exporteurs of ondernemers die over exporteren zijn gaan nadenken. Geïnteresseerden wenden zich tot Rabobank, Meidoornpassage 9, 8091 KS te Wezep.

=====

ALS U WILT, MAG U BEST MEE-SCHRIJVEN IN DE "PORS-POST"

=====

Nederlands oudste man overleden

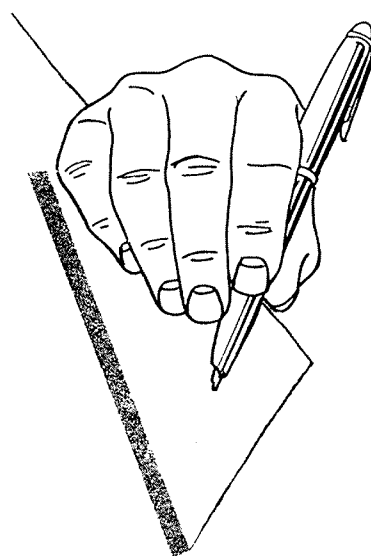
De 108-jarige Johannes van Capel uit Nieuwkoop, de oudste man in Nederland, is gisterochtend overleden. Dit heeft een familielid meegedeeld. (3 september).

• Archiefphoto van Johannes van Capel bij het bereiken van de leeftijd van 108 jaar.

Van Capel, die zijn hele leven actief was als rietsnijder en mostrekkers is dit jaar op zijn verjaardag, 22 april, nog koninklijk onderscheiden vanwege zijn grote inzet om het plassen gebied van Nieuwkoop, een uniek natuurgebied in het Groene Hart van Holland, goed te behouden en te bewaren.

Met Van Capels overlijden is de 106-jarige R. Pelgrom uit Velp (gemeente Rheden) de oudste man van Nederland geworden. De oudste inwoner van Nederland is een vrouw: Johanna Francina Zandstra-Giezen uit Den Haag. Zij is 110 jaar.

HOEVEEL GELD MAG U JAARLIJKS AAN UW KINDEREN EN KLEINKINDEREN VOOR DE FISCUS SCHENKEN?

=====

Over dit onderwerp bestaan nogal wat misverstanden en soms krijgen wij er ook wel eens een vraag over. Er zijn nogal wat grootouders, die hun kleinkinderen zo af en toe een bedrag willen geven. Ook ouders zitten soms met de vraag of en hoeveel geld zij geven mogen aan hun kinderen. Maar hoe zit het dan toch met het vrijstellingsrecht van de belastingen?

Welnu, omdat de fiscus wilde voorkomen, dat grote vermogens geheel vrij op anderen zouden overgaan, heeft men het schenkingsrecht beperkt, dat wil zeggen, wat onaantrekkelijker gemaakt. Want als er geen beperkingen zouden zijn, zouden (groot)ouders bijvoorbeeld geleidelijk aan hun gehele bezit aan een kind kunnen geven, zodat de andere kinderen niets meer te erven zouden hebben. Maar dit is natuurlijk een extreem geval. Maar er zijn natuurlijk "normale" schenkingen denkbaar en die wil de fiscus niet onmogelijk maken door deze al te zwaar te belasten. Die vrijstellingen worden trouwens van jaar tot jaar enigszins opgehoogd.

Voor 1992 geldt, dat ouders aan hun eigen of aan hun stiefkinderen f 6.999,-- mogen geven. Is het betreffende kind tussen de 18 en de 34 jaar oud, dan mag er voor één enkele keer flink worden uitgepakt met een bedrag van f 34.996,-- vrij van het schenkingsrecht. Dit geldt dus voor de kinderen.

Bij schenkingen aan kleinkinderen, broers, zussen of niet-familieleden is een vrijstelling van f 4.198,-- per twee jaar toegestaan. Blijven de schenkingen binnen deze perken, dan is het zelfs niet nodig daarvan aangifte bij de belastingdienst te doen. Maar gaat u hoger, dan moet u de inspecteur om een aangiftebiljet Schenkingsrecht vragen. Dit geldt ook voor de hierboven bedoelde eenmalige schenking van het bedrag van f 34.966,--

=====

FONDS KERKELIJKE HERDENKINGEN:

Dank zij een daartoe speciaal bestemd legaat is onze familiestichting in de gelegenheid om eens per vijf jaar een herdenking van ons voorgeslacht te houden in de oude stamkerk van de Porsen in Rotterdam-Charlois. Een aantal van die bijeenkomsten werden al gehouden en wij zullen het er allemaal wel over eens zijn, dat die zeer zinvol zijn. Maar het financiële potje staat natuurlijk wel onder druk, want waar wel aangaat, maar niet bijkomt, blijft op den duur niets over.

Willen wij deze traditie in stand houden, dan is het nodig dat het potje zo af en toe wordt "bijgevoed". Wilt u een gift doen, speciaal voor de instandhouding van dit doel, dan verzoeken wij u vriendelijk op uw giro- of bankformulier te vermelden, dat de gift bedoeld is voor de kerkelijke herdenkingen.

Wij danken u bij voorbaat heel hartelijk.

BOEKJES "HET VOORGESLACHT PORS"

=====

De secretaris heeft nog maar een paar exemplaren in voorraad, dus wie nog zo'n boekje hebben wil, moet er nu vlug bij zijn. U vindt er de geschiedenis van ons voorgeslacht in een uitvoerige beschrijving van ons familiewapen. Even een briefkaartje of een telefoontje naar Arie.

=====

GEEF ONS UW VERHUISBERICHTEN DOOR S.V.P.

Is testament nodig om spullen na te laten?

Ik vraag me af of ik een testament moet laten opmaken. Ik wil graag dat de spullen waar ik aan gehecht ben, terechtkomen bij vrienden die veel voor mij betekenen. Dus niet bij verre familieleden die me niets zeggen.

Voor u is een zogenaamd codicil voldoende als u kleren, sieraden en meubelen wilt nalaten aan bepaalde vrienden. Een testament bij de notaris laten opmaken is alleen noodzakelijk als u daarnaast geld aan hen wilt nalaten.

Een codicil is een simpele, schriftelijke verklaring waarin u de verdeling van uw spullen regelt. Daarin zou u ook kunnen vastleggen hoe u de begrafenis of crematie geregeld wenst te hebben. Het codicil is alleen geldig als het door uzelf geschreven is (dus niet getypt of door een ander geschreven). U moet het ondertekenen en de datum erbij zetten. U moet de spullen die u nalaat wel omschrijven. Niet voldoende is bijvoorbeeld te schrijven: 'alle meubelen', maar wel: 'de kleurentelevisie, de staande klok', enzovoort.

Het codicil heeft een voordeel: u kunt het altijd vervangen door een ander codicil zonder dat u kosten heeft, zoals bij het wijzigen van een testament. Een bezwaar is dat het codicil na uw overlijden niet altijd gevonden wordt. U doet er daarom goed aan iemand op de hoogte te stellen van het feit dat u een codicil heeft gemaakt; vertel ook waar u het bewaart. U kunt ook de notaris vragen om uw codicil in bewaring te nemen.

(ANBO-NIEUWS)

*Lankbaar en blij zijn wij met de ge-
beerte van onze zoon en broer*

Steven Willem

Wij nemen hem Steven

2 oktober 1992

Henk en Hennie Boortman

Berry

Mariska †

Natasja

Zeggepers 17

3271 F.J. Nijshoorenland

Een wonder is het telkens weer

Het nieuwe leven graaft een leer

V E R H U I S D

=====

C.Pors, van Moerkerkestraat 9b te te Rotterdam naar Erica-
plein 124, 3073 GX Rotterdam (Lid nr. 237).

W I J V E R W E L K O M E N:

=====

Pieter Pors, m.s. „Wanderer“, waladres p/a De Wetstraat 8a,
2987 AC Ridderkerk. (Lid nr. 351)

ZIJ WAREN N I E T O P D E R E Û N I E...

=====

maar zij waren in elk geval "wettig afwezig", Saartje Boot-
Pors en Nico Pors. Saartje omdat ze pas een lichte beroer-
te had gehad en Nico omdat zijn oude kwaal weer opspeelde.
Maar als er twee zijn, die hun afwezigheid zelf hebben be-
treurd, dan waren Saartje en Nico dat wel. Van harte beters-
chap en graag tot volgend jaar.

Arie en de Pors-Post

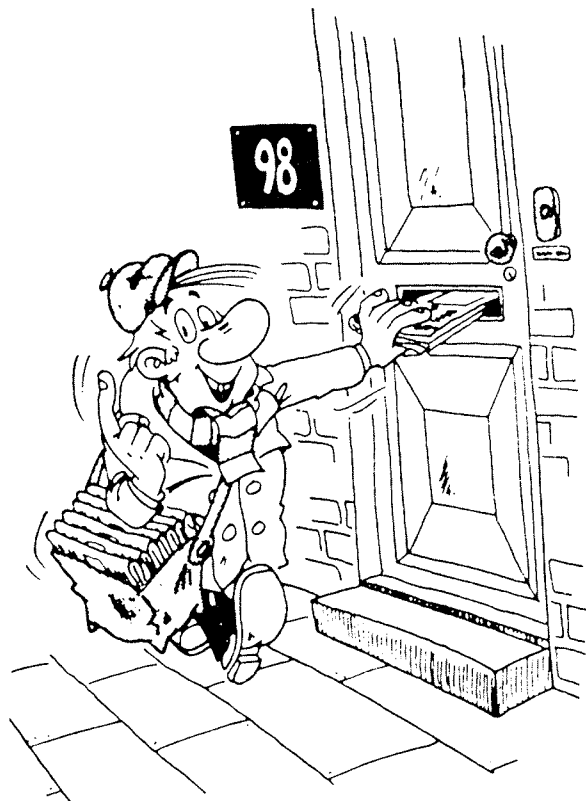
=====

Dit is het 54e nummer. Arie heeft in de afgelopen jaren dus gemiddeld 54 maal 240 exemplaren van ons blad verzonden, in totaal dus 12.960 stuks. Dat betekent ook 12.960 maal enveloppen adresseren en 12.960 maal postzegels plakken. Afgezien dan nog van het corrigeren, adressen wijzigen, sorteren en naar de post brengen. Trouw, iedere keer weer opnieuw. En dan praten we nog maar niet over die 240 verjaarskaarten per jaar, bloemetjes bezorgen en bezoeken afleggen... Mogen we hem daar nu eens een welgemeend complimentje voor geven?

U kunt nu ook wel nagaan hoeveel posten de penningmeester heeft ingeboekt. Het aantal volgeschreven pagina's door Henk mag er ook zijn. En wie bij Nicco in het archief gaat kijken, valt echt van de ene verbazing in de andere. Onnodig om ook nog eens te herinneren aan het werk van de Reüniecommissie. Ook al geen sinecure.

Conclusie: Er gaat in werk toch wel heel wat vrije tijd zitten.

=====

HOPELIJK NIET VERHUISD ZONDER
VERHUISBERICHT...

COBY PORS EN ADRIAAN HENDRIKSMA GETROUWD

=====

Op 15 september zijn Adriaan Hendriksma en Coby Pors (dochter van wijlen Leendert Pors, de componist van het Porsenlied) te Amersfoort in het huwelijk getreden. In Restaurant De Struik aan de Amersfoortsestraat hebben zij het heugelijke feit met een drukbezochte receptie gevierd. Wij wensen het bruidspaar veel heil en zegen toe op het verdere huwelijkspad.

VERHUISD:

=====

Mevr. T.Schuurman-Pors te Kekerdorp naar het Wooncentrum Vijverhof, Kamer G 52, Kwakkenbergweg 150, 6523 Nijmegen. (Lid nr. 147)

Mevr. Meijer-Pors, Leijerwaard 274 te Rotterdam naar: Meidoornsingel 181, Bejaardencentrum Borgsate, 8053 BP Rotterdam. (Lid nr. 106)

Klas 2 van de Keucheniuschool te Oud-Beijerland, gemaakt 11 Maart 1943. De juf is Mej. H. Pors en had 46 leerlingen. 1 ervan is helaas overleden. De inzendster staat op de 1e rij meisjes (op een bank) 3e van links met matrozen jurk.

Zo af en toe ontvangen wij foto's uit "het grijs verleden", zoals de hierboven afgedrukte foto, die wij op de reünie ontvingen.

De onderwijzeres Hendriksje Pors was een zuster van de bij ons nog zo bekende "tante Marie uit Beijerland". Haar graf, dat van beide zusters en haar beide ouders zijn eigendom van onze familiestichting en worden door ons beheerd.

GEOPEREERD

=====

Midden augustus werd mevr. Bap de Heer-Pors uit Alblasser-dam in het Merwedeziekenhuis te Dordrecht geopereerd aan een vermoedelijk beklemd zenuw, waardoor zij veel last bij het lopen kreeg. Omdat zij tenslotte helemaal niet meer op het geopereerde been kon staan, werd zij opnieuw opgenomen.

Men ging denken aan een neurologische oorzaak, hetgeen o.a. drie maal een ruggeprik betekende. Intussen zoekt men via scanonderzoek nog steeds verder naar de oorzaak.

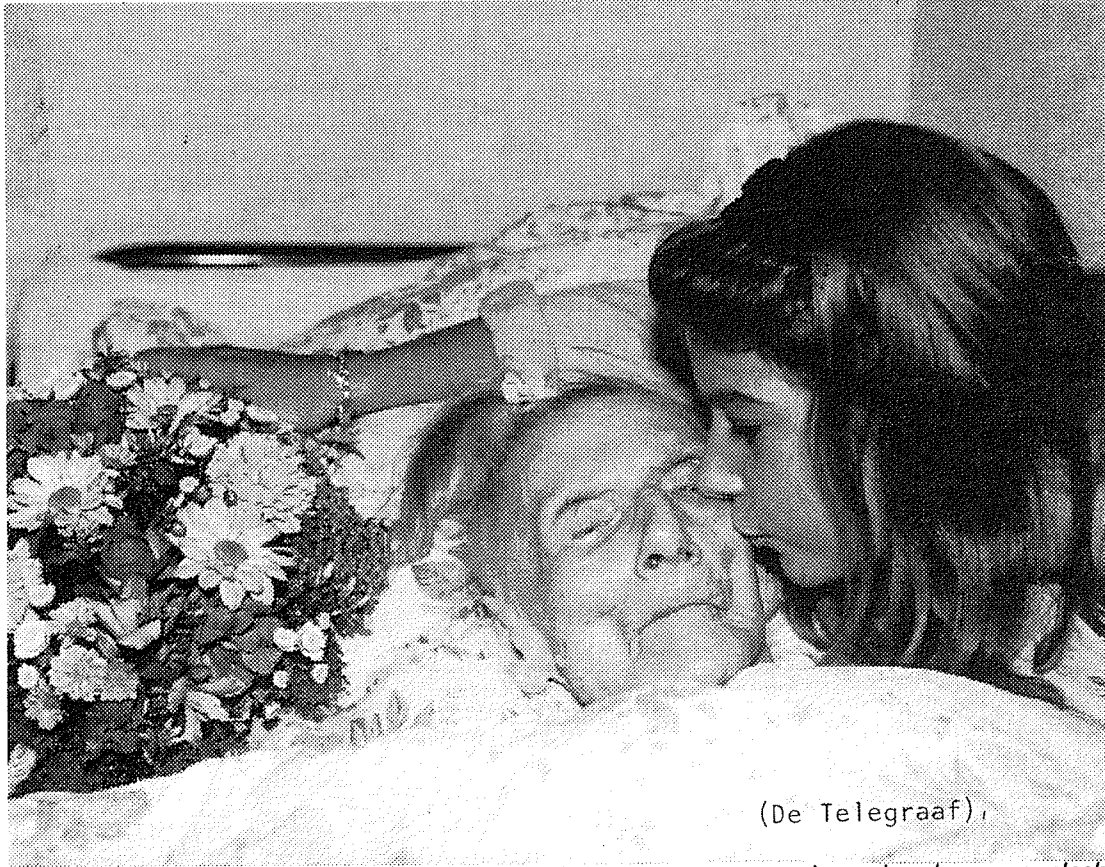
Bij haar eerste thuiskomst zorgde Henk voor een plant. Foeko bezocht haar in het ziekenhuis.

Wij wensen onze Bap het allerbeste toe.

=====

DENKT U BIJ UW CONTRIBUTIEBETALING
OOK NOG EENS EVEN AAN ONZE FELICI-
TATIEDIENST? WIJ DOEN ER ZULK GOED
WERK MEE.

Tante Siene jarig: 110

• Tante Siene is gisteren 110 jaar geworden. Johanna Francina Zandstra-Giezen uit het Haagse verzorgingshuis Zuiderpark is daarmee de oudste van ons land. De van origine Friezin kreeg gisteren een felicitatiebrief van koningin Beatrix. Verder kwamen o.a. een 92-jarige zus uit Leeuwarden, de 17-jarige achternicht Manon Giezen (zie foto) en tien

andere familieleden haar feliciteren.

Siene komt uit een gezin met twaalf kinderen, van wie de meesten ver in de negentig zijn geworden. Drie van hen leven nog. Haar moeder werd op een maand na 101 jaar oud.

Het feestgedruis ging gisteren een beetje langs de jarige heen, halverwege het feest viel ze in slaap. Door een te-

ruglopend gehoor en slecht zicht leeft ze de laatste tijd nogal teruggetrokken. „Maar zodra ze het woord Friesland hoort, fleurt ze op“, aldus een tante. De oudste man is de 106-jarige R. Pelgrom uit Velp.

Foto: Hans Peters

GEMIST OP DE REÛNIE:

Ons bestuurslid Cor Pors uit Lieren, die een operatie aan zijn knie moest ondergaan. Volgend jaar is hij niet meer bij te houden... Beterschap toegewenst, Cor.

IDEE:

Wij kregen de suggestie om op een volgende reünie eens een heraldicus te laten spreken over famliewapens en natuurlijk in zonderheid over het familiewapen Pors. Wij vonden dat een goed idee en zullen er voor zorgen dat we een excellente spreker arrangeren, die ons - natuurlijk aan de hand van dia's - eens wat meer over wapens en wapenkunde kan vertellen. Verdere suggesties blijven zeer welkom.

**HET IS MAAR EEN TIP, MAAR DE
JAARLIJKSE DONATIE DIENST IN
JANUARI TE WORDEN VOLDAAN.**

HET WAS WEER EEN FIJNE REÛNIE

=====

Wie er geweest zijn, die weten het: de wegblijvers (ook een keiharde kern....) hadden alweer ongelijk. Het was weer eens een gezellige, ouderwetse reünie, met weinig pretenties, maar gewoon goed.

Al direct bij aankomst in de "Johannapolder" zat de stemming er goed in. Koffie met een gebakje in een sfeervolle zaal, gelegen in een prachtige omgeving, bomen en struikgewas, waarvan de herfstbladeren al neervielen en alles overgoten door het bijna gebruikelijke reüniezonnetje. En geen problemen met parkeren. En voor degenen die met de metro waren gekomen, stond Dirk Pors al met zijn busje klaar om die reünisten af te halen.

Begroetingen aan de deur, zoeken naar een gezellig plekje, praten met familieleden en andere stichtingsvrienden. Er was zelfs iemand meegekomen, die bij de burens altijd de Pors-Post leest en die dolgraag eens zo'n reünie wilde bijwonen. Na afloop vertelde ze een heerlijke dag te hebben gehad. Of ze volgend jaar bij leven en welzijn ook weer van de partij mocht wezen. Natuurlijk. Wie zich met de Porsen verbonden voelt, is altijd welkom.

Dat zei Henk ook in zijn slotwoord, aan het einde van de reüniedag. "Het gaat niet in de eerste plaats om ons aller afstamming, om het "eigene", om de veelbesproken banden des bloeds. Voorop dient te staan de warmte van de menselijke ontmoeting".

Er was een verzoek van iemand, die in zijn jonge jaren ernstig³⁰⁰⁸ zijn ouders en omgeving verwaarloosd was en van kindertehuis naar kindertehuis was gesleept. De man heeft eigenlijk geen naaste familie meer. Of hij er ook bij mocht horen en weer "familie" zou mogen hebben. Ja hoor, bij ons wel. Want daar ligt toch de essentie van ons streven, mensen "familie" te geven? Zijn het niet juist d e z e dingen, die zin en inhoud geven aan een familie-organisatie als de onze? Deze ervaringen maken een reünie ook zo waardevol, want het brengt "ziel" in de ontmoeting.

Jan Naujoks is als reünievoorzitter toch wel een heel erg goede keus geweest. Bij Jan loopt alles als "een trein". Hij is overal tegelijk, zonder hinderlijk op te vallen, regelt alles onmiddellijk, zeurt niet, houdt leuke toespraakjes en let er ook op dat er niemand alleen zit.

Erg leuk was het afzonderlijke optreden van Klaas en Ada Meijboom. Ze hadden elk een leuk verhaal, dat dankbaar door de reünisten werd aangehoord en met een warm applaus werd beloond. Coby Pors had een leuk vers gedicht, dat zij

met haar zuster Levina tweestemmig ten gehore zou brengen. Maar Levina bleek op het allerlaatste moment verhinderd. Wat nu? Wel, de Porsen staan echt voor niets. Lenie 't Hart-Pors werd bereid gevonden "achter de deuren" het lied "even" in te studeren. Coby en Lenie brachten het zo mooi ten gehore, dat het wel leek alsof zij al jaren samen een zangduet vormden... Heel erg leuk gedaan.

Jan Naujoks had voor een "vogelaar" gezorgd, die interessante dingen wist te vertellen over de vogeltrek en over het ringen van vogels, met name van ganzen. Een aardig intermezzo, dat de aandacht ook eens even op andere dingen richt dan alleen op de familieperikelen.

Natuurlijk werden ook de oudste Porsen weer gehuldigd. We drukken er elders een plaatje van af. Als we het toch over plaatjes hebben, onze vriend 't Hart is altijd present om ons deze nuttige dienst te bewijzen. Hem vielen een hartelijk "dank je wel" en bloemen ten deel.

De lunch was -evenals vorig jaar- weer een succes. Er was van alles, rijst met kip en kerry, diverse salades, verschillende luxe broodjes met allerlei soorten beleg, lekkere soep vooraf, keurig aan tafel geserveerd en prima koffie, thee of melk voor de liefhebbers.

In de openingstoespraak van Henk werden de overleden leden van het afgelopen stichtingsjaar herdacht. Wij nemen zijn inleiding in dit blad maar eens op, omdat daarin een aantal vragen aan onze leden wordt gesteld, waarop het bestuur graag eens een antwoord, c.q. commentaar zou hebben. In de pen klimmen dus.

De tombola bracht weer geld op voor ons stichtingswerk. Het gaat minder om de waarde van de prijzen, maar meer om de kas enigszins te spekken, want reünies kosten nu eenmaal meer geld dan er voor wordt betaald. Kees, Willem Jan en nog andere jongeren deden weer hun stinkende en opdringerige best de loten aan de man of vrouw te brengen en dat lukte ze wonderwel. De penningmeester was tevreden. Toen Henk in de (niet speciaal in de aandacht aanbevolen) collectebus keek en constateerde dat daar nog niets in zat, zei iemand: "Je moet nog eens kijken". En toen zat er ineens 25,00 in.... Bedankt. De penningmeester neemt nu aan, dat die leden die de collectebus niet hebben opgemerkt, dat goedmaken bij het overschrijven van de contributie in januari. Ja, in januari. Liever niet later, want dan moeten we weer gaan manen.

Dat was het dan weer, vrienden. De zestiende reünie. Op naar de zeventiende. En dan zijn al die leden er ook die ditmaal verhinderd waren of "er geen bal aan vinden". Want die zijn er kennelijk ook. Als die ons nu eens zouden schrijven hoe ze het gehad hadden willen hebben, dan kunnen we daar misschien wel ons voordeel mee doen. Maar wie er ditmaal weer waren, hebben het heel goed naar hun zin gehad.

Uit het jaarverslag van Arie, secretaris, bleek weer eens temeer hoeveel aktiviteiten er "in stilte" worden verzet. Arie is, wat men noemt "een motor" van de organisatie. In de afgelopen zestien jaar heeft hij grote verdiensten voor het Porsenwerk gehad.

Klaas Meijboom gaf een toelichting op "de penningen". De stichting is financieel kerngezond, aldus Klaas, maar dat kunnen we alleen zo houden, wanneer de aangeslotenen zo af en toe eens een extra giftje geven, want de donatie gaat echt meer dan op aan het stichtingswerk, vooral aan het drukken en verzenden van de Pors-Post.

Wij waren er dan ook zeer dankbaar voor, dat iemand (nota bene geen Pors) ons kwam meedelen, dat zij de stichting in haar testament ging opnemen. Het goede voorbeeld van wijlen tante Marie Pors uit Oud Beijerland, met hart en ziel een ware stichtingsvriendin, vindt daarmee een goede en zeer gewaardeerde opvolging. Zo mogen we weer dankbaar zijn voor deze fijne reünie, die weer warmte en inhoud had en een sfeer, die door allen is gewaarderd.

=====

TOESPRAAK VAN DE STICHTINGSVOORZITTER

=====

Broeders en zusters,
Waarde stichtingsvrienden,

Wederom hartelijk welkom op deze zestiende familiereünie. Sedert wij in 1977 in de Oude Kerk van Charlois onze eerste oprichtingsreünie hielden, zijn wij allen een stukje ouder geworden. Toch zijn er vandaag weer heel wat stichtingsvrienden naar Rhon gekomen, die de oprichtingsreünie nog hebben meegemaakt. Maar wij missen intussen ook veel familieleden, die ons in die afgelopen zestien jaren zijn ontvallen. Die leden zullen wij, naar goede traditie, ook ditmaal weer herdenken.

Het bestuur heeft zich al verschillende malen afgevraagd, of onze stichting niet aan vernieuwing toe is en dat dan in deze zin, dat meer jongere Porsen bij ons werk worden betrokken, om straks de fakkel voort te dragen. U behoeft de bestuursleden maar aan te kijken, om te beseffen, dat een tweede bestuursperiode van zestien jaar zo niet onwaarschijnlijk, dan toch zeker niet wenselijk is.

Een aftredend bestuurslid, of een bestuurslid dat ons zou ontvallen, is nog wel door een ander lid te vervangen. Maar het gaat natuurlijk niet alleen om het regelen van een puur organisatorische kwestie. De vraag is, waar wij mensen vandaan halen, die de stichting met elân, met goede en nieuwe ideeën en vooral met een goed ontwikkeld verantwoordelijkheidsbesef, verder kunnen leiden. Dat is echt een vraag, die ons met zorg vervult.

Met de samenstelling van de Reüniecommissie is het in de afgelopen jaren allemaal nog wel gelukt. Na Jan Pors, onze eerste reünievoorzitter, kwam voor een korte periode Jaap Pors en vervolgens onze huidige voorzitter, Jan Naujoks, met wie wij heel blij zijn, omdat hij goede ideeën heeft en in staat is de "reünieploeg" te aktiveren en bijeen te houden.

Maar wie is straks bereid het omvangrijke archief, onze familiecollectie, te beheren en op peil te houden? Wie is bereid om jaarlijks vele honderden verjaarskaarten te schrijven en een paar duizend Pors-Posten te verzenden? Wie wil en kan de financiële administratie verzorgen, de inning van de donaties, het verwerken van de mutaties in ons aangeslotenenbestand? Wie is bereid en in staat de redactie van de Pors-Post straks verder te voeren?

Dit zijn niet alleen maar zorgen van ons bestuur. Ook vanuit de aangeslotenen wordt vaak de vraag gesteld, of de stichting nog wel voortgang zal vinden, als de oude garde er niet meer is.

Wij zijn daarom heel blij met het feit, dat inmiddels een aantal jonge familieleden zich bereid heeft verklaard de handen uit de mouwen te steken. "Technisch" is hun veel te leren, want het zijn intelligente en behoorlijk opgeleide jonge mensen, die zich hebben aangemeld. Maar er is toch nog wel meer nodig dan alleen maar goede wil en een goed verstand, namelijk zin voor traditie en het psychologisch vermogen om in een familie-organisatie tussen heel wat klippen door te kunnen zeilen. Want de Porsen vormen een zeer verscheiden geheel met zeer diverse inzichten en levensstijlen. De kunst is om een organisatie als de onze voor iedereen aanvaardbaar te maken. D a t is de belangrijkste eigenschap, waarover nieuwe bestuurders moeten beschikken.

Het huidige bestuur bestaat ook maar uit mensen. We zijn er ons terdege van bewust, dat ook wij wel eens een steek hebben laten vallen, of al dan niet terechte kritiek hebben opgeroepen.

Toen wij met onze stichting begonnen, beoogden wij ALLE Porsen te verenigen. Welnu, dat hoog gestemde ideaal kunnen wij wel laten varen. Er blijft een aantal Porsen onbenaderbaar. Of we het nu begrijpen of niet, er blijven familieleden, die er allemaal niets in zien en die geen enkele behoefte hebben iets over hun afstamming, hun voorgeslacht of familiegeschiedenis te weten.

Daarmede zullen wij moeten leren leven. Het streven dient er dan ook niet op gericht te zijn vooral v e e l Porsen te verenigen, maar die familieleden bijeen te brengen en bijeen te houden, die gevoel hebben voor familietraditie en die begrijpen, dat ze niet bij wijze van toeval PORS heten, maar ook als individu een "voortzetting" zijn van dat oude geslacht, waarvan de wortels ver teruggaan in het Charloisse verleden en van dat voorgeslacht ook eigenschappen hebben meegekregen, die tot op de huidige dag nog merkbaar zijn.

In een onzer bestuursvergaderingen heb ik wel eens gezegd: Met vijftig man kun je ook een reünie houden. De zinvolheid wordt niet bepaald door het aantal reünisten of aangeslotenen. Het moet zo zijn, dat het lidmaatschap van onze organisatie een e e r is, niet een geforceerd m o e t e n, omdat je voor je fatsoen er niet buiten kan blijven. Zelfs met drie leden blijft de stichting nog wel bestaan, want het bestaansrecht en de rechtspersoonlijkheid van onze organisatie wordt niet bepaald door het feit of Ome Jan of tante Nel daar wel lid van zijn.

Niettemin dienen we ons steeds af te vragen, of we aan onze aangeslotenen wel voldoende te bieden hebben. Zijn een reünie en een blad voldoende? Of moeten we besluiten onze reünieën om de twee jaar te gaan houden? Of om de vijf jaar, alleen samen met de vijfjaarlijkse bijeenkomst in de oude kerk van Charlois? Het interesseert ons daarover de mening van onze aangeslotenen te vernemen.

Ook met betrekking tot de inhoud van onze familiebijeenkomsten blijken verschillende meningen te bestaan. Wij hebben wel Porsen ontmoet, die er niets aan vonden, omdat er zelfs geen dansje werd gemaakt... Dat zijn mensen, die van de gedachte uitgaan, dat een reünie in de eerste plaats een familiefeestje is. Het blijkt moeilijk om op de aangeslotenen over te brengen, dat de reünie in de allereerste plaats bedoeld is als een ontmoetingsgelegenheid, waar men met elkaar kan praten waar men samen kan herdenken. Misschien is dat voor sommigen wat saai. Het zij zo. Niets staat deze donateurs in de weg om dan zelf eens een vrolijk festijn te organiseren voor degenen, die dat willen. Als we een dergelijk evenement a l s s t i c h t i n g zouden organiseren, kunnen we ongetwijfeld de helft van onze aangeslotenen afschrijven, die daarvan om principiële redenen niet gediend zijn, of juist het accent willen leggen op ontmoeting, overweging en herdenking. D a a r v o o r gevoel te hebben, is essentieel voor nieuwe bestuurskandidaten.

Onze stichting onderscheidt zich van veel andere familieorganisaties door het bijzondere, traditionele karakter. Wij willen dat graag zo houden, maar - als gezegd - vernemen wij daar graag uw mening over.

Financieel zijn we een zeer gezonde organisatie. Dat moeten we zo zien te houden en daarom doen we elke keer weer een beroep op uw offervaardigheid. Blijf ons steunen.

SPIJT DAT U NIET OP DE REÜNIE WAS?
VOLGEND JAAR WELLICHT WÉÉR EEN KANS.

Als elk jaar herdenken we op onze bijeenkomsten de familieleden, die ons in het afgelopen stichtingsjaar ontvielen.

Wij noemen LENA PORS, 76 jaar, overleden te Alblasterdam op 5 december 1991, tante Lenie. Toen het allemaal nog wel ging, kwam zij met haar zusters naar de reünie. Maar ziekte en ouderdom maakten haar dat op den duur onmogelijk. Toen ik haar de laatste keer sprak, zei ze tegen me: "Ik voel me nooit alleen en grote zorgen maak ik me ook niet. Weet je, Henk, ik werp al mijn bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor me". Ik herinner me, dat op dat moment door mijn hoofd flitste: "Vrouw, groot is uw geloof, uw geloof heeft u behouden".

Op 27 november overleed GERRIT PORS, 64 jaar. Gerrit is de laatste jaren geplaagd door ziekte en ongemak. Hij was nog op onze eerste reünie in de Oude Kerk. Hij is begraven in de Charloisse aarde, waarin ook ons voorgeslacht een laatste rustplaats heeft gevonden.

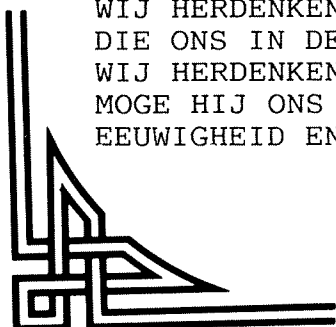
Op 13 maart overleed JANNETJE NEELTJE PORS, weduwe van Cornelis Dorst, in de leeftijd van 72 jaar, te Rotterdam. Zij was geen lid van onze organisatie, maar we herdenken haar toch als lid van ons geslacht.

Tenslotte TRIJNTJE MARTIJNTJE PORS, 90 jaar, overleden op 17 juli te Vlaardingen. Zij was een dame en een goed en vriendelijk mens, die graag naar onze reünieën kwam. Het feit, dat we op onze bijeenkomsten de traditie hebben om ons voorgeslacht te herdenken en de overleden familieleden van recentere datum, sprak haar steeds zeer aan. Nu moeten we ook haar naam toevoegen aan de lange lijst van overleden familieleden.

De familieleden, die ons in de afgelopen zestien jaar zijn ontvallen, zijn zo talrijk, dat we met hun namen een dik register zouden kunnen vullen. Daarom is het zo zinvol, dat we tenminste die ene maal in het jaar bijeenkomen om elkaar te zien en te spreken. Want onze levenstijd is maar kort.

Ik stel u voor, dat we de overleden familieleden nu staande herdenken en daarna samen het Porsenlied zingen:

WIJ HERDENKEN NU ALLE LEDEN VAN ONS GESLACHT, JONG EN OUD,
DIE ONS IN DE EEUWIGHEID ZIJN VOORGEGAAN.
WIJ HERDENKEN HEN IN DANKBAARHEID EN IN LIEFDE.
MOGE HIJ ONS BEWAREN, WIENS GOEDERTIERENHEID IS IN DER
EEUWIGHEID EN WIENS GETROUWHEID IS VAN GESLACHT TOT GESLACHT

Met dankbaarheid aan God, Die ons samenbracht, delen wij,

Adriaan Pieter Pors
en
Marrigje Snel

*u, ook namens onze ouders, met vreugde mede,
dat wij op D.V. vrijdag 18 september 1992 in het huwelijk treden.*

De huwelijksvoltrekking vindt plaats om 12.30 uur in het stadhuis van Kampen.

*Gods zegen willen we vragen in een dienst
die geleid zal worden door de weleerwaarde heer Ds. D. van der Streek
en om 13.45 uur zal aanvangen in de Ned. Hervormde kerk te Mastenbroek.*

Aansluitend zal er tot 16.15 uur een kinderreceptie worden gehouden in het „Trefpunt“.

*Lijsterbesstraat 24
3319 VK Dordrecht*

*Oude Wetering 43
8293 PE Mastenbroek*

Amersfoort, september 1992

Wij,

Adriaan Hendriksma
& Coby Pors

nodigen U (en Uw kinderen) van harte
uit om ons huwelijksfeest met ons te
vieren op D.V. 15 september 1992
vanaf 19.00 uur in Restaurant
"De Struik", Amersfoortsestraat 12 te
Hoewelaken, tel: 03495 - 34295.

Toekomstig adres:
Weberstraat 52b,
3816 VH Amersfoort

PAGINA 1589

WIJ WENSEN ONZE GEHUWDE
DONATEURS VEEL GELUK EN
VOORSPOED OP HUN HUWE-
LIJKSPAD.

Den volke getoond.....

Wij hadden Coby al vóór
de reunie geschreven:
"Kom je levensgezel op
de reunie maar eens to-
nen". Dat heeft ze ook
gedaan.
Viel niet tegen, Adriaan
Hendriksma. Blijf
bij de club en natuur-
lijk vooral bij Coby.

BLOEMEN VOOR DE OUDSTE REÛNISTEN

=====

Tante Ko is al 90, maar een trouwe bezoeker van onze reünies. Een voorbeeld voor velen.

Oom Jan Pors uit Nijmegen was de oudste mannelijke deelnemer, 77.

Naar goede traditie zet Arie deze oudste deelnemers in de bloemetjes.

Een goede traditie, die wij in ere moeten houden.

=====

Ome Arie van Dijk, ook al dik in de tachtig, zal op geen enkele reünie ontbreken. Gelukkig maar, want ome Arie brengt altijd een sfeer van gezelligheid met zich.

Maar nu geniet hij toch even van de lekkere herfstzon. Misschien mijmert hij wel over de vele jaren van zijn leven dat hij alle zeeën van de wereld bevaarde.

Maar, wat valt daar te lachen op de achtergrond?

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Leny 't Hart-Pors, die zo voortreffelijk aan het wel-slagen van de reünie heeft bijgedragen, verwijlt even bij reünievoorzitter Jan Naujoks, terwijl Henk (Vlaardingen) er op toeziet dat alles "in regel" blijft...

oooooo

DE REÛNIE IS ER VOOR JONG EN OUD
=====

DANKBETUIGING: =====

Hiermede bedank ik de felicitatiedienst van de familie-
stichting voor de mooie bloemen, die ik bij mijn thuis-
komst uit het ziekenhuis mocht ontvangen.

Mevr. J. Pors-Verheij
(Pernis)

0=

40 JAAR GETROUWD =====

Op 29 oktober wa-
ren Jan Kleinen
en Riet Pors te
Rotterdam 40 jaar
in de echt verbon-
den. Zij hebben
hun huwelijksjubi-
leum gevierd in de
Johannapolder te
Rhoon.

Wij feliciteren
het jubilerende
bruidspaar van har-
te en wensen hen
nog veel goeds toe
op de verdere le-
vensweg.

=====

Martin en Peter 't Hart uit Krimpen a/d IJssel voor het
pendelbusje van Dirk Pors bij de familiereünie te Rhoon
op 3 oktober 1992. Jong geleerd en..oud gedaan, hopen we.

=====

Op zoek naar het voorgeslacht

Onder deze titel heeft onze voorzitter op 25 november jl.
een lezing gehouden over familiekunde voor de Historische
Vereniging Capelle aan den IJssel. Henk ging daarbij voor-
al in op de betekenis van de genealogie als hulpwetenschap
van de geschiedkunde.

De vergadering was druk bezocht.

=====

REÛNIEBEZOEK:

=====

Wie niet wil als hij kan
zal niet kunnen als hij wil...

OUDSTE VROUWELIJKE PORS 96 JAAR

=====

Op 16 oktober hebben voorzitter en secretaris een bezoek gebracht aan mevrouw Grietje Meijer-Pors, die op die dag 96 jaar werd. Zij woont in een bejaardentehuis in Schiebroek.

Mevrouw Meijer heeft een groot deel van haar leven in Nederlands-Indië gewoond. Daaraan herinneren nog diverse schilderijen, die zij in haar knusse kamertje heeft laten ophangen. Hoewel zien, horen en lopen minder goed gaan, verkeert zij voor het overige nog in een redelijk goede gezondheid.

Het bezoek van Henk en Arie en de meegebrachte bloemen werden gewaarderd, niet alleen door de jarige zelf, maar ook door haar aanwezige dochter en kleindochter.

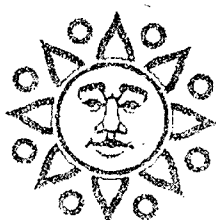
Tijdens het bezoek kwam "de brief van Foeko" binnen. "Die mag niet weg, hoor", zei de jarige tegen haar kleindochter.

Wij wensen mevr. Meijer-Pors bij het verder klimmen der jaren het allerbeste toe.

=====

DRIE GENERATIES:
 Moeder, dochter en kleindochter

Na een moedig gedragen strijd is nog geheel onverwacht van ons
heengegaan onze zorgzame vader, schoonvader en opa

Pieter van Steensel

weduwnaar van Helena Frederika Blumenthal

in de leeftijd van 78 jaar.

J. van Steensel
W. van Steensel - Hoefnagel
Monica en Ronald
Richard
A. van Steensel
H. van Steensel - Brökling
Elly
Miranda en Marcel

's-Gravenzande, 17 oktober 1992

Correspondentie-adres:

J. van Steensel
van Baerlestraat 31
3132 EA Vlaardingen

Gelegenheid tot condoleren woensdag 21 oktober van 19.00 tot 19.45
uur in het uitvaartcentrum " 't Oude Huys ", Verploegh Chasséplein 3
te Vlaardingen.

De begrafenis zal plaatsvinden donderdag 22 oktober om 14.00 uur op
de gemeentelijke begraafplaats " Holy ", Olmendreef te Vlaardingen.

Vertrek van het uitvaartcentrum om 13.30 uur.

In Memoriam: Piet van Steensel

=====

Sedert het overlijden van zijn vrouw, is het met Piet van Steensel eigenlijk bergafwaarts gegaan. Hij leed zijn leven lang al aan zware asthmatische bronchitis, die hem het lopen bemoeilijkte. Herhaaldelijk is hij daarna aan zijn heupen geopereerd. Toen begonnen er motorische storingen in zijn handen. Nog in oktober van dit jaar werd hij in het Westeindeziekenhuis te Den Haag neurochirurgisch geopereerd.

Het leek goed te gaan. Piet woonde in het verzorgingshuis "De Kreek" te 's-Gravezande, omdat het thuis ook al niet langer meer ging. Daar werd hij vaak bezocht door de voorzitter van de stichting, achterneef van de overledene. Ook Henk Pors en echtgenote uit Vlaardingen hebben Pieter daar van hun medeleven laten blijken. Hun bezoek werd door hem zeer op prijs gesteld.

Pieter was een zoon van Arie van Steensel en Dirkje Pors, van de Porsenkant uit de lijn Leendert Pors x Jacoba Noordzij, van welke laatste voormoeder zowel Porsen als Van Steensels de ziekte aan de ademhalingsorganen en -wegen hebben geërfd. Leendert, een broer van Pieter, was een boeëmvriend van Hendrik Pors (1904-1979).

Toen Pieter's zoon Joop hem op donderdagavond 15 oktober kwam bezoeken, leek alles wel te wezen. Maar tijdens het bezoek kreeg Piet een lichte beroerte. In de ochtenduren van 16 oktober (7.15 uur) overleed hij. Met hem is de z e generatie van de Van Steensels uitgestorven.

Velen hebben van de gelegenheid gebruik gemaakt om op woensdag 21 oktober hun condoléances aan de familie over te brengen in het Rouwcentrum aan het Verploegh Chasseplein te Vlaardingen. Op donderdag 21 oktober is hij op de Algemene Begraafplaats van Vlaardingen ter aarde besteld. Namens de stichting gaf de voorzitter daarbij acte de présence.

De eerste indruk, die men van Piet had, was die van een wat onverschillige man. Maar dat was de buitenkant. Hij kon met grote tederheid (en soms met moeite) praten over zijn moeder Dirkje, die in de dertigjaren aan borstkanker is overleden. Omwille van haar nagedachtenis was hij bij onze stichting aangesloten. Ook, omdat hij zich realiseerde ook een Pors te zijn. Een enkele maal is hij op de reünie geweest, ook in de Oude Kerk. Maar dat was gelet op zijn ademhalingsmoeilijkheden een grote opgave voor hem. Op den duur ging dat niet meer, ook al vanwege de problemen met lopen. Herhaalde malen is hij aan zijn heupen geopereerd.

Dankbaar was hij voor het feit, dat hij dit jaar aanwezig kon zijn bij het huwelijk van zijn kleindochter en nog wel als getuige. Dat was voor hem een grote gebeurtenis, die hij zeer waardeerde.

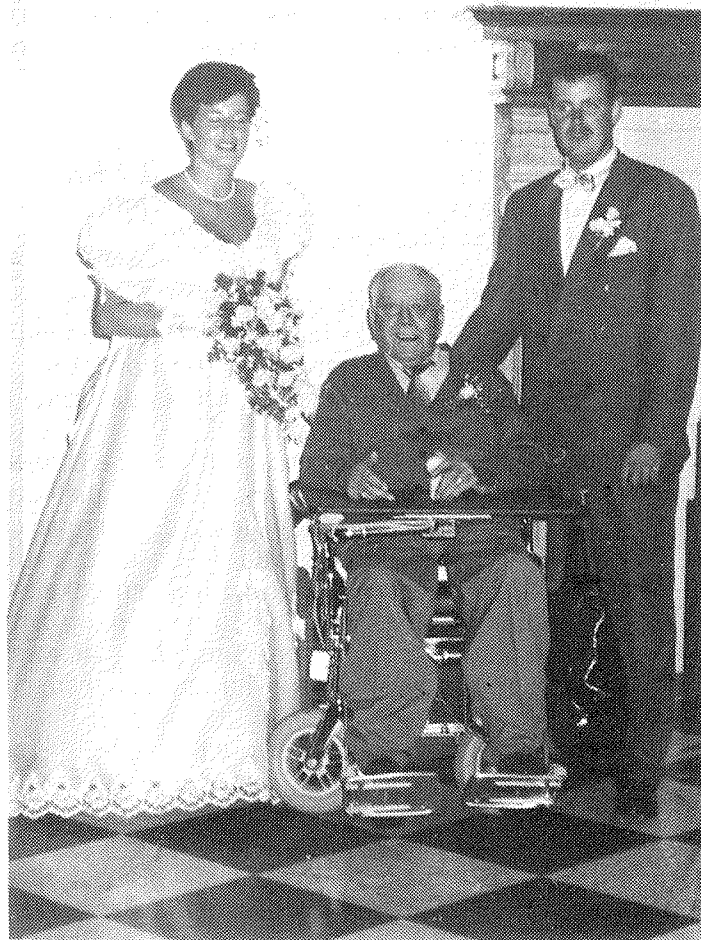
In gesprekken die wij met hem voerden, bleek hij het leven moe te zijn. De ellende, die hij in het verpleeghuis om zich heen zag, liet hem niet onberoerd. En ondanks zijn eigen misère, kon hij dan nog opmerken, dat er daar mensen waren, die het nog veel moeilijker hadden dan hij.

In het verzorgingstehuis heeft Piet Ds. Nap leren kennen, die oorspronkelijk ook uit het Bouwmilieu afkomstig was (Piet was heier, Ds. Nap komt uit het baggerbedrijf). Dat gaf aanknopingspunten. Maar er werd niet alleen over heien, baggeren of bouwen gesproken. Daarvan gewaagde de predikant in de aula op de begraafplaats. Hij bepaalde zijn gehoor bij de woorden van Psalm 23 : 4. "Al ging ik ook in een dal der schaduwen des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij". De laatste weken heeft de predikant met Piet veel gesproken over het levenseinde en met en voor hem gebeden tot de God, die de God des levens is.

In zijn toespraak in de aula zei Ds. Nap nog, dat Piet ook altijd een sterke band met de Porsen had gevoeld en dat hij steeds weer uitzag naar de Pors-Post, die deze band met hem onderhield.

Fijn voor een redacteur om d a t te mogen horen. Het geeft moed om met het werk door te gaan. Kennelijk is het zinvoller, dat vaak in pessimistische buien wordt gedacht. Want daar leiden redacteuren ook wel eens aan. Piet was de laatste van zijn generatie. Moge hij rusten in vrede.

=====

PIET VAN STEENSEL WAS NOG GETUIGE BIJ HET HUWELIJK
VAN ZIJN KLEINDOCHTER MONICA OP 21 AUGUSTUS 1992.
DAT WAS VOOR HEM EEN HEEL BIJZONDERE GEBEURTENIS.
HIJ WAS ER DANKBAAR VOOR DIT TE HEBBEN MOGEN BELEVEN.

HARTELIJK WELKOM.

-1599-

=====

Joop van Steensel, zoon van de hiervoren beschreven Pieter van Steensel, heeft zoveel waardering voor het werk van onze stichting, dat hij het lidmaatschap van zijn vader wenst voort te zetten. Wij stellen dat bijzonder op prijs. De Van Steensels, ook nazaten van Dirkje van Steensel-Pors, zijn bij ons hartelijk welkom. Adres: Van Baerlestraat 31, 3132 EA te Vlaardingen, tel. 010-4354690.

WIJ WENSEN AL ONZE AANGESLOTENEN EN HUN DIERBAREN VOOR STRAKS EEN GEZEGENDE KERST TOE EN EEN HEEL VOORSPOEDIG EN GELUKKIG 1993.

WIJ ZIJN ONZE DONATEURS ERKENTELIJK VOOR DE ONDERVONDEN STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR.

LATEN WIJ OOK IN HET NIEUWE JAAR ZUINIG EN TROTS ZIJN OP ONZE UNIEKE FAMILIESTICHTING.

=====

Coby en Adriaan
trouwden op
dinsdag 15 sept. 1992.
Uitgerekend de enige
dag in het jaar dat
de Gouden Koets
bezet is.
Anders hadden zij
die waarschijnlijk
gehuurd.

Tevens danken zij
voor het prachtige
bloemstuk dat zij
op die dag namens
de Familie Stichting
mochten ontvangen.

Ter gelegenheid van
ons 40-jarig
huwelijksfeest
mochten wij via
Arie een bloemen-
bon ontvangen.
Blij verrast met deze
aardige attentie willen
we het bestuur van
de Familie Stichting
daarvoor hartelijk
danken.

J. Kleiman
M. Kleiman-Pors

3086 VR Rotterdam
Dinteloordstraat 19

